

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szemlémi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kulkereskedelmünk.

Pécs, 1901. január 4.

Hivatalos áruforgalmi statisztikánk adatait eddig mindig arra használták fel, hogy propagandát csináljanak velük a közös vámterületnek, utalva arra, hogy összes kivitelnünk háromnegyed része Ausztriába irányul s így egy csapással tönkre tennők kivitelnünket, ha közbelső vámsorompók az Ausztriába való kivitelnünk elé akadályokat gördítenének.

Persze arról hallgat a krónika, hogy azt a beteges állapotot, miszerint összes kivitelnünket egyetlen állam abszorbeálja, szintén csak a vámközösségnek köszönhetjük. Mert ez csakugyan beteges állapot. Senki sem fogja állithatni, hogy Európának Ausztriánál sokkal hatalmasabb iparos államaiban a mi mezőgazdasági és állati terményeink, állataink és félgyártmányaink éppoly könnyen elhelyezést ne találnának, mint Ausztriában, mert szükségük van az ilyenemű terményekre.

De hát ha terményeinknek más kiviteli piacai is lennének, akkor Ausztria nem dűskálkodhatnék ezekben szabadon s nem nyomhatná le áraitak tetszése szerint: ezért nemcsak arra van szüksége, hogy a vámkülföldnek ipari behozatalát zárja el előlünk, hanem hogy a vámkül-

földet is elzárja a mi nyerstermény kivitelünk elől.

Igy esett meg aztán, hogy eddigi összes külkereskedelmi szerződéseinkben az iparos államokkal szemben ipari védővámokat állapítottunk meg s ezzel elértük azt, hogy Ausztria iparának a közös vámterületen nem kellett versenyeznie a külföld iparával, de egyuttal eljutottunk oda is, hogy a mi nyersterményeink a vámkülföldről kiszorultak, mert a külföldi iparos államok az ellenük irányuló ipari védővámra agrár vámkokkal feleltek s inkább más földművelő államok javára engedtek kedvezményes beviteli vámkokat, mert azok meg az ő ipari bevitelüket kedvezményezték.

Az Ausztriával való áldatlan vámközösség megszüntetésének tehát nem az lenne a következése, hogy kivitelnünk egy csapásra megszűnne, hanem az, hogy nyersterménybeli kivitelnünk számára megnyithatók a vámkülföld államainak piacait, a melyeken az Ausztriából netán kiszoruló terményeinket nagyon előnyösen elhelyezhetnők; mert önálló vámpolitikánkat egészen a mi érdekeinknek megfelelően intézhetnők s nyersterményeink kivételének kedvezményezését elérhetnők az ipari behozatalnak nyújtandó kedvezményekkel.

Hogy ez mezőgazdaságunkra nézve sokkal előnyösebb lenne a mostani állapotnál, azt lehetetlen be nem látni, ha

meggondoljuk, hogy most egyetlen kiviteli piacra vagyunk szorítva, míg önálló vámpolitikával szerezhethetnénk több és kiadóbb piacokat, mert hát nyersterménybeli bevitelre nemcsak Ausztria van Európában rászorulva s a magyar nyersterményeknél kitünőbb minőségűekkel egyetlen konkurens agrárállam sem szolgálhat.

És igazán produktív külkereskedelmet csakis ilyen módon volnánk képesek teremteni. Mert ne áltassuk magunkat az Ausztriába irányuló kivitelnünk nagyságával, az tulnyomó részben nem képez valóságos kivitelt, mert ennek igen nagy része átviteli természetű, igen sok csak kereskedelmi célra szolgál, melynek révén ismét visszajut hozzánk, természetesen megdrágítva munkabérrel és vállalkozói haszonnal.

Ennek megvilágítására csak néhány adatra is elég rámutatnunk. Lisztkivitelnünk 1899. évben Ausztriába 116.85 millió korona értéket tett ki, de ugyanabban az évben Ausztriából behoztunk 153.560 korona értékű kenyeret; cukrot kivittünk Ausztriába 1899-ben 10 millió korona értékűt és behoztunk 23½ millió korona értékűt; gyapjút kivittünk 17.58 millió korona értékűt, de behoztunk sokkal nagyobb mértékben gyapjuszöveteket; kiszállítottunk 6.32 millió korona értékű vasércet, melyet Ausztriában feldolgozva, sokkal nagyobb mértékben hoztunk ismét

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Ha hervad . . .

Ha hervad a rózsza az őszi határban,
Hervadjon — gondolom — sorsa neki;
S nincs panaszom, nincsen ellened élet,
Hogy egykor hajunkat a hó belepi.

De ha letörve látok egy virágot
S búban, sebezve egy ifju szívet —
Zokogva támad föl bennem a bánat,
Hisz ez a mi sorsunk: enyém s tied!

Szigeti Károly.

Téli mese.

(Irtá: Budissávyovics Milán.)

— A „Pécsi Figyelő“ számára szerbből fordította:

Skrbios Tivadár. —

(Folytatás és vége.)

V.

Másnap nagy havazásra ébredtem és elhatározásunkhoz híven, hogy t. i. nem fogok »odamenni«, szánkázásra adtam magamat. Kiseb testvéreimmel s a többi gyermekekkel nagy szánkót készítettünk s a ház mögötti dombra mentünk. Bundácskánkba burkolózva huztuk fel a szánkót a dombra, aztán ráültünk mindnyájan s leereszkedtünk egészen a

házig. Ez a vigalom, kiabálás és veszekedés annyira elfoglalt, hogy nem is gondoltam többé Dunyára. Láttam egynéhányszor a ház előtt, honnét élvezettel nézett bennünket s neki-bátorodva ellöktem a szánkót, mely a ház ajtajáig siklott. Ez a multság eltartott nyolc napig és én majdnem elfelejtettem, hogy valaha szomszédainknál is voltam. Egy napon bóra tört ki, az apró hó kegyetlenül szitázott, mi a szobába bujtunk s a szánkázás is megszűnt.

Ezentul legtöbbszörre a meleg tűzhely mellett foglalatoskodtam s hallgattam a szél süvöltését, a tűz pattogását, vagy szüleink meséit.

Egy délután — szombat volt — estimisére harangoztak, nagyanyámtól a következő meséskét hallottam.

. . . Volt egyszer egy császár, kinek igen szép leánya volt. Egyszer azt mondta a császár: »Lányom, figyelj reám! Én már öreg vagyok, nemsokára meghalok. Neked hagyom országomat, kincseimet, de — vigyázz magadra! — magad vagy, fiatal vagy; ha megcsal valamelyik vitéz és elveszted jó híredet, madárrá fogsz válni; a torony harangja le fog esni és be fogja takarni a kincset. És meghalt a császár, lánya egyedül maradt. Multak a napok és hónapok s a fiatal császárnő boldogan uralkodott. Egy napon a szomszéd császárságból egy szép fiatal vitéz jött udvarába, a ki rögtön megtetszett neki. Beléje szeretett s a vitéz megszalta. A leány mádrá változott, mely a földalatti tó partján

álló fán még most is fájdalmasan csiripel, a harang pedig leesett s elfödte a kincset. De a császár még azt is mondta: ha valamelyik apátlan-anyátlan leány keresztülmegy az összes szenvedéseken és megpróbáltatásokon és becsületes marad férjhezmenetelig, az meg fogja találni a kincset, boldog lesz, a mig csak él, meg fogja találni a sziklába való bejáratot, a honnét a tavat is látni lehet s meg fogja szabadítani a madarat, mely ismét leánygyá fog változni.

— Aztán hogy van az öreg mama, hogy még senki sem találta meg? — kérdém.

— Hát csak várj, azt is elmondom. A tengerszem bejárata fölött be van vésvé arany betűkkel annak a leánynak a neve, a kié a kincs leend. Ha az is elbukik, a betűk eltűnnek s a harang egy hüvelykkel mélyebbre sülyed, aztán más név foglalja el az előbbinek helyét. Ma — mondják — már alig látszik ki a harang koronája, annyiszor sülyedt már.

Nekem egyszerre eszembe jutott valami.

— Hát ki lehet e találni nagymama, hogy melyik lány lesz az? — kérdém gyorsan.

— Hát bizony, fiam, azt nehéz kitalálni, melyik az igazi. Sokat beszélnek az emberek és kevés az olyan árva, a ki mindenben tökéletes. Most azt beszélnek, hogy Dunya az illető . . .

Nem tudom, mi történt velem. A szép, a kedves Dunyát lebegő, tündöklő angyalhoz hasonlítottam. Előbbi haragomnak nyoma is kiveszett lelkemből, lassacskán kiosontam a

vissza. Nem képez teljes és valóságos kivitel Ausztriába a 9.46 millió korona értékű pamutárak, a 6.73 millió korona értékű gyapjuszövetek, az 5.21 millió korona értékű női ruházatok, a 4.73 millió korona értékű felsőbőr, a 2.78 millió korona értékű talpbőr, a 3.70 millió korona értékű ékszerárak, a 3.59 millió korona értékű selyemszövetek, a 3.24 millió korona értékű férfi ruházatok kivitele sem, mert ugyanezekből az árukból sokkal nagyobb a behozatalunk Ausztriából, hisz a mi iparunk mindezekből a cikkekből annyira fejletlen, hogy még a belföldi szükségletet sem képes fedezni, nemhogy valóságos kiviteli eredményt lenne képes előállítani.

A végeredmény mindezekből tehát az, hogy abból a 857 millió korona értékű kivitelből, a melyet a hivatalos statisztika Ausztriában elhelyezettnek kimutat, egy nagyon jelentékeny kontingens éppenséggel nem szolgál a nemzeti vagyon gyarapítására, mert ugyanazt sokkal drágábban megfizetve ismét visszahozzuk belföldi fogyasztásra.

Ennek a kivitelnek a nevezetes csökkenése tehát — mert hát teljesen el nem veszhetnék még a legádázabb vámháboru esetén sem — éppen nem jelentene ránk nézve olyan jelentékeny nemzetgazdasági veszteséget, a mely megokolttá tenné továbbra is a vámközösség gyarmati viszonyában való megmaradásunkat. Legfőleg az történnék, hogy azokat a nyersterméseinket és félgyártmányainkat, a melyeket most Ausztriába kiviszünk, hogy aztán feldolgozva ismét visszavásároljuk, önálló gazdálkodás mellett idehaza dolgoznók fel s így a mienk maradna a munkabér is, a melylyel most Ausztriának adózunk.

* **Megyei közgyűlés.** Baranyavármegye törvényhatósági bizottsága január tizennegyedikén, hétfőn délelőtti 10 órakor Pé-

társaságból s a kapitányné házába szaladtam Dunyához. Egyszeribe el akartam neki mondani a mesét, fel akartam bátorítani, meg akartam vigasztalni, meg akartam csókolni kedves fejét. Mindezek az érzelmek keverődtek szívemben, mely nagyon dobogott és siettem hozzá — Dunyámhoz . . .

VI.

Le se ráztam magamról a havat, annyira siettem. Nem hittem szemeimnek, a szó is torkomon akadt. Már a küszöbről látam a végrehajtót és egy őrt. A hivatalnok, egy középkorú, szakállas ember, a szoba közepén állt, iratcsomót tartott kezében s jegyezgetett valamit. Az őrt egy csomó takarót, kendőt s egy tollvankost tartott kezében. Márta kezeit tördelte egy sarokban és sirt, Dunya csak hidegen tekintett maga körül.

Csak midőn Joszifra tekintettem, tudtam meg az egész dolgot. Szegény Joszif! ott feküdt a pusztá deszkákon. A másik ágy is üres volt, a ládában sem volt semmi, mindent összeszedett a végrehajtó és az őrt.

— Hagyjatok meg, az Istenre kérek! — kérlette őket Dunya s hangja fájdalmasan csengett. Hagyjatok ennek a betegnek a kedvéért!

Nem! — hangzott a hivatalnok kemény szava. — Eleget vártunk. Rendőr vigye!

Márta feljajdult. Joszif is felemelkedett. Márta térdre ereszkedett és keservesen sirt.

Az őrt kiment a folyosóra, utána a hiva-

csott, a vármegye gyűlés-termébe tartja öv-negyedek közgyűlését. Targysorozat:

I. **Évnyegyedes jelentés:** 1. Alispán jelentése az elmúlt évnyegyedről.

II. **Kormányrendeletek:** 2. Az állatorvosi *köszölgélat államosításáról* szóló 1900: XVII. t.-c. végrehajtása tárgyában kialott földmivelésügyi miniszteri körrendelet. 3. A *magánorvoslás díjazásának* legkisebb mértékét pörös esetekben a bíróság számára megállapító *»Szabályzat«* tárgyában kialott belügyminiszteri körrendelet. 4. A földmivelésügyi m. kir. miniszterium leirata a *gazdasági munkás és cseléd segélypénztár* intézményének előmozdítása tárgyában.

III. **Allandó választmány jelentései:** 5. *Kemény Verő és Társa* budapesti cég kérvénye a siklósi trinitasi törvényhatósági közút építéséből kifolyólag indított pernek egyezségileg leendő elintézése iránt. 6. Alispán előterjesztése a kormány részéről a törvényhozásnál javaslatba hozott rendkívüli közmunka költségek terhére a pécsváradai járásban végrehajtandó utépités tárgyában. 7. A vm. pénzeinek 1901. évben való elhelyezésére pénztárat kijelölése. (*Névszerinti szavazás.*) 8. A gyámpénztári tartalék-alap részére szállított 20 darab vason bevonású iratdoboz 54 kor. árának a gyámpénztári tartalék-alapból leendő megtérítése tárgyában. 9. A sásdi megyehíznál felmerült építési és javítási költségek felének, vagyis 1177. kor. 27 fillérnek a vm. törzstőke és házi-pénztári tartalék alapból leendő megtérítése tárgyában. 10. A baranya vármegyei jegyzői egyesület elnökének kérvénye az 1896-iki ezredévnek nyugdíj jogosultság szempontjából háromszoros beszámítása iránt. 11. Özv. *Németh Vilmosné*, nyugalmazott volt járási állatorvos nejeinek özvegyi nyugdíj és temetkezési negyed iránti kérvénye. 12. *Mérey Tivadar* munkaképtelenné vált vármegyei irnok végkielégítése iránt tett nyugdíjválasztmányi előterjesztés. 13. *Bernáth Mihály* vármegyei központi irodahuszárnak kegydíjazás iránti kérvénye. 14. Özv. *Hauptmann Andrásné*, volt utkaparó nejeinek kegydíjazás iránti kérvénye. 15. A mezőgazdasági alap 1901. évi költségvetése. 16. *Izsép* község képvis. testületének a reg. kárt. kötvény felhasznált ellenértékének megtérítése tárgyában hozott határozata. 17. *Dunasszekeső község* utca-kövezési ügye tárgyában hozott s megfelelőbb zett képvis. testületi határozata. 18. *Árvaszék*

talnok, nemsokára kiment a kísértethez Dunya is. Én is utána mentem.

A folyosón újból megszólalt Dunya, hangja rekedt volt s csodálatosan hangzott.

— Hagyjatok holminkat, beteg bátyám kedvéért, hisz' nincs neki min meghalni!

Megrendítő szavak voltak.

— Mondom: váltsa ki, — felelt durván a hivatalnok, aztán szelidebb hangon mondá: Gyere el és váltsd ki!

— De mivel? Hiszen nincs semmim, — jajdult fel Dunya, — mivel?

A hivatalnok megfordult, szemei — nekem legalább úgy tetszett — különösen fényltek.

— Gyere el és váltsd ki! — szólt halkabban, aztán kiment az őrrrel s maga után csapta be az ajtót

Dunya egy fapadra rogyott.

Soha sem éreztem magamat oly kicsinynek, oly tehetetlennek, mint akkor. Körülnéztem, mintha csodát várnék . . . s az üres folyosóra bámultam. Semmit sem éreztem, semmit sem gondoltam, lélekzetem is elállt, — mig végre Dunya jaj-szava felriasztott kábultságomból.

Összereztem és hozzásiettem.

— Dunya, Dunya! — kezdém hivni.

Rám se nézett.

— Dunya, hugom, mi bajod? Ne félj, én vagyok itt.

Ezembe jutottak anyám szavai s tovább folytattam.

jelentése *Bakó István* és *Mityás szebányi* lakosok 345 kor. 14 fillér gyámpénztári tartozásának a tartalék alapból leendő fedezése tárgyában. 19. A törvényhatósági bizottság által az osztrói körjegyzőséghez tartozó községek és a körjegyző között a községi favarokra vonatkozólag kötött egyezség jóváhagyása tárgyában 801/1909 kgy. sz. a. hozott határozatnak helyesbítése. 20. *Horvát Hertele* községe regale kártalanítási kötvényének beváltása tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 21. *Árvaszék* jelentése néhai *Hilbert János* és neje fekedő lakosok 45 korona 28 fillér gyámpénztári tartozásának a tartalék alapból leendő fedezése tárgyában. 22. *Gyűd* község vásári rendtartás, ugy helypénzdíj szabás tárgyában hozott képviselőtestületi határozata. 23. *Csikóstötös*. 24. *Besence* és 25. *Abaliget* községnek ingatlan átruházás tárgyában tartott képviselő testületi határozatai. 26. Kereskedelemügyi miniszter rendelete a Mohácsi általános takarékpénztár és Mohácsi takarékpénztár részvénytársaság által a kézi zálogokra kölcsönadás biztosítása céljából biztosítéki összeg letétele s a szedhető kamatok s kölcsöndíjak összegének megállapítása tárgyában. 27. *Ivándárda* község regale kártalanítása kötvény feloldása tárgyában hozott képvis. testületi határozata. 28. *Nagyközégek* alakult *Csusa* és *Sepse* községek új szervezési szabályrendeletének jóváhagyása. 29. *Izsép* község képviselőtestületének a költségelirányzat mikénti megalkotása iránt hozott határozata ellen beadott felebbezés tárgyában. 30. *Izsép* községnek 1901. évi megnehezményezett költségvetési előirányzata. 31. *Lancsuk* —, 32. *Kis-Köszeg* községnek 1900. évi pótköltségvetési előirányzatai. 33. *Szent-László* községben leirandó községi pótdíjak tárgyában. 34. *Fazekas-Boda*. *Geresd*, *Maráza* és *Püspök-Lak* községek pótdíj tárgyában hozott határozatai. 36. *Rác-Tötös* —, 37. *Gordisa* és — 38. *Viszló* községek 1900. évi pótköltségvetési előirányzatai. 39. *Dráva-Szabolcs* község 1899. évi birói számadásra vonatkozó 579/1900. sz. közgyűlési határozat kizajítása.

IV. **Tiszti jelentések:** 40. *Árvaszék* jelentése 1901. év I. felében alkalmazandó gyámpénztári kamatkulcs tárgyában.

V. **Törvényhatóságok levelezései:** 41. *Szeben* vármegye megkereső levele az új bünvádi nyomozási eljárásnál szükséges nyomtatványok és az előzetesen letartóztatottak élrelmezési

— Ne félj, megsegít az Isten!

Fájdalmasan tekintett rám s felsóhajtott — sóhajában benne volt lelkének összes keserősége. Aztán felkelt, rám támaszkodott egy kicsit s a szobába ment. Nem vettem le róla szememet.

Az üres szoba közepén állt s maga körül nézett. Mindenütt óriási űr; — Dunya bátyjához sietett, megfogta annak száraz, tehetetlen fejét s elkezdett zokogni, — az itt felejtett szentkép némán függött fölöttük.

Márta is sirt, — szívemben is megmozdult valami, összeszorította torkomat s szemem megtelt könnyel.

Dunya az ablakhoz lépett. Azt hittem, hogy valami titkos erő jött segítségére. Titokban letöröltem könyeimet, Dunyához léptem és megfogtam a kezét. Észrevettem, hogy reszketek.

— Beteg vagy, mondá Dunya szárazon.

— Nem vagyok beteg, — feleltem szomorúan.

Magához ölelt s én arcába néztem. De onnét sem olvashattam ki semmit, minden vonása nyugodt volt, mintha márványból lett volna. Csak a szeme volt merev, csodás, titkos fény égett benne, — mint annak az öreg szentnek a szemében. Megsimogatta fejemet; sirtam, annyira sajnáltam, megragadtam kezét s arcomhoz szorítottam. Ő gyorsan visszarántotta s bizonyos fájdalmas öngyűlölettel bólintott fejével . . .

Furcsa érzélem vett rajtam erőt; érez-

költségeinek viselésére a törvényhatósági házipénztárt kötelező rendelet módosítása iránt, belügyminiszter urhoz intézett felterjesztés tárgyában. 42. Baranyavármegye megkereső levele a mesterséges borok készítésének és forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. évi XXIII. t.-c. végrehajtási eljárásának egyszerűsítése tárgyában kereskedelemügyi miniszterhez intézett feliratának pártolása iránt.

VI. Kérvények: 43. A Vörösmarty-szoborbizottság kérvénye pénzbeli adomány megszavazása iránt.

VII. Községi számadások. 44—46 pont. 47. Jegyzőkönyvet hitelesítő küldöttség megválasztása.

Hirek.

Pécs, 1901. január 4.

Karnevál a küszöbön.

Rövid két nap még s megjelenik a szemhatáron egy bchóspkas fiatal, fényes leány, a kinek hercegi korona disziti címerét, s magával hozza a mulatságot, jkedvet. Azt hiszem, ha nem mondom meg, akkor is ráismer sok dobogó leányszív, hogy a derek *Karnevál hercegről* van szó, a kiről az édes zenéjü operett is azt mondja:

Karnevál, te édes királyfi,
Valamennyi tréfád királyi,
Könnyű tőled bármit kívánni,
Mert te jó vagy, édes Karnevál!

Van is ám készülődés leányszobák titkos rejtekén. Miként ha haditerveket főznének ki, úgy beszél meg az építendő ruhákat. Bocsrát a küörös kifjezésért, de biz úgy van ám, hogy *monop építik a ruhákat*, mert például hamarabb tisztában van *Hellmer és Felner* egy modern színház tervezetével, mint a szőke fűtős, fekete szemű bakfis a bálitoalettel. Csak a jó Isten, meg a végtelen türelmü szabónd a megmondhatója, hogy mennyi szekatura, gáncs, felbontás, újra fercelés előz meg egy mulatságot.

Aztan az utolsó nap is csupa izgatottság. Biztos vagyok felőle, hogy Napoleon az austerliczi ütközetre nem készült nagyobb izgalmnal, mint a szép kis pécsi leányok a bálra. Ott lesz-e Ő is? Hogy ki ez az „Ő”, azt többnyire maguk sem tudják, csak várak rá nagy latatizmussal, s hiszik, hogy

tem tehetetlenségemet, kétségbeesésemet — s egyszerre künn találtam magamat.

VII.

Otthon eszembe jutott, hogy nem mondtam el Danyának azt a mesét. — Sajnáltam nagyon s elhatároztam, hogy holnap elmegyek és elmesélem neki. Nem mertem senkinek sem megmondani, mi történt Danyával; féltem, hogy nem is fogják sajnálni — ez pedig fájt volna nekem is.

Lázam is volt s anyám korán fektetett le. Emlékszem, hogy azon éjjel folyton félrebeszéltem; a mult események nagyon felizgatták gyermeki képzelmemet. Egy kiáltásomra odasietett anyam, megitatott citromos vízzel s karján csendesen aludtam reggelig.

Tündök Ő vasárnapra ébredtem. A hózivatar megszűnt, a hókereg csak úgy csillogott a napfényben. Könnyű triss szellő fujdogált, az egész környék bizonyos ünneplésséget lehel. Vigan keltem fel s felöltöttem ünneplő ruhámat. Danyánál akartam lenni, minél előbb, hogy elmondjam neki azt a mesét s hogy ezzel — a mint gondoltam, — reményt és bizalmat öntsek lelkébe. Elgondoltam, mennyire fog örülni, milyen boldog lesz Mártával és Jozsiffal együtt — s méltóságteljes léptekkel haladtam házuk felé. — És hogyan fog akkor engem nézni Danya azzal a szép szemével! Elképzeltem, hogy most már ennyi szenvedés után Danya meg fogja találni az elsüllyedt harangot, új ruhájában hasonló lesz a császár lányához és hogy . . . Őh

megjelenik egyszer a láthatáron, azaz, hogy az Ő szívük pillantásainak láthatáran.

A többit rábizzák Karneválra, a ki olyan jó, olyan kedves, mint senki más a világban, mert van egy pompás mellékeve is: *Alkalom*. Ah, az alkalom, az alkalom, tudjátok-e, hogy mit jelent? Ez szokta ama tolvajokat szülni, s mit bánják azt a dobogó leányszívek, hogy olykor kedves, szeretetreméltó tolvajokkal van tele a bálterem! Hiszen a legtöbb esetben Ők adnak rá okot, hogy megtörténjenek a tolvajlás, mert nyitva felejtik a szív kamrácskát, a honnan ki is szoktak valamit lopni, de ott is hagynak egyet-mást.

Itt van már Karnevál a küszöbön; kis leányok, apró bákirálynők hallják is a sapkáján levő csengetyűk zörgését s oh milyen jól esik ez a hang!

Szomorú hír a kis Bandiról.

A kis Bandi büszkesége az apjának, személyné az édes mamájának. Életvidor, fürge gyerek Ő, telve jó kedvvel, vigszággal s nemcsak szülei szeretik, de kedveli mindenki, a ki ismeri. Azok közül a gyerekek közül való, a kik már zsenge éveikben, hogy úgy mondjuk — népszerűek; a kik előtt mindenki „kedves bácsi”, „édes néni” s a kiket mindenki csak becéző nevükön hív, a mint például a mi kis hősnöket, kinek a kereszttségben a tisztelendő bácsi ugyan az „András” nevet adta, de azért Ő mégis „Bandi”, csak azért „Bandi”.

Nos, hát a kis Bandinak a milyen vig és örömteli volt eddig az élete, olyan szomorú és fájdalmas most.

Mert épen az új esztendő második napján, tegnapelőtt, nagy baj, szomorú baleset érte a kis Bandit.

Hogyan s hogyan nem történt, elég az hozzá, hogy a kis Bandi ott forgolódott egy nagy dézsa forró víz körül a konyhában. Es azután megtörtént a baj s egy óvatlan pillanatban egy ijedt sikoly hallatszott s a kis Bandi belezuhant a dézsa forró vízbe. Egy másik pillanat s már kimentették belőle s édes apja, édes anyja ijedten kapkodtak karjaik közé, vitték be az ágyba s hívták hozzá az orvos bácsit.

Az orvos bácsi komolyan megrázogatta a fejét, mikor a kis Bandinak a forró víztől megsütögetett testét megvizsgálta; node azért

ifjuság, te örök költészet, kimerithetetlen vagy édes álmaidban!!

Ilyen gondolatokkal eltelve, csak Danya szobájában tértem észre.

Jozsif valami rongyokkal betakarva fektött az ágyban, a rongyok közt észrevettem Danya tegnapi kendőjét is. Márta halavány volt, kisírt szemekkel ült a ládán s vigyázott bátyjára.

Körülnéztem a szobában; mindenütt a tegnapi pusztaság — csak Danya hiányzott.

— Hol van Danya? — suttogám.

— Kiment, — felelt Márta.

Megfordultam s lábujjhegyen mentem ki. Az ajtóban megrázkódtam, eszembe jutottak a tegnapi szavak: „Gyere el, váltsd ki!” Eszembe jutott, hogy talán odament. Átszaladtam az öreg kapitányéhoz — épen öltözködött — össejártam az egész hazát, de Danya nem volt sehol. Kimentem az udvarra, ott sem volt, hívni kezdtem, de nem kaptam feleletet.

Reszkettem annál a gondolatnál, hogy Danya ott van. Érthetetlen félelemmel kérdem magamat, honnét veszi majd a pénzt, mivel váltja ki? Minderre csak egy hang felelt: „Gyere el, váltsd ki!” Eszembe jutott a hívatások tekintete s abban a pillanatban megszólaltak a harangok. Eszembe jutott az a mese is és borzasztóan féltem valami előttem érthetetlen szerencsétlenségtől. A fauba siettem. Ha valaki megállított volna, nem tudtam volna megmondani, hová és miért futok, csak azt tudtam, hogy tennem kell valamit . . .

hamarosan orvososságot rendelt és a kis Bandit ápolás alá vetette.

S most a kis Bandi otthon fekszik az ágyacsájában. És szomorú és sirva fogadkozik, hogy többé nem forog forró vizes dézsák körül. Hiszen, hogy megijesztette az édes mamáját, a kedves papáját! S azok ime szintén milyen szomorúak és milyen aggódva állják körül az Ő kis betegük ágyacsáját!

Pedig a kis Bandi sérülései nem is olyan nagyon súlyosak. Csak az orvos bácsi előre látó aggodalma az, a mi szigorú ápolást és ágyban fekvést rendelt el. Node majd nem sokára felépül a kis Bandi s legfeljebb az emléket fogja majd felidézni a jóbarátai előtt ennek a kis szerencsétlenségnek a mi a huszadik század küszöbén, az 1901-ik esztendő második napján érte, majd akkor, mikor már Őt is úgy hívják, mint az apját, a Dollingert, hogy — András!

Mert a „Hé! fejedelem” népszerű vendéglősenek, a közkedvelt *Dollinger* Andrásnak a fia a kis Bandi, kiről ez a szomorú hír szól, melynek szomorúságát azonban bizonyára enyhíti az a részvét, melylyel a kis Bandi balesetét kíséri *Dollinger* András sok-sok jó barátja, kedves ismerőse!

Élet életért.

Mohácson a minap fényes nappal, dél előtt tíz órakor gyilkossági kísérlet történt.

Sztojanovics Dusán, ottani lakos, a mint az utcán végigment, elebe ugrott egy ember, *jobbájában kést villogtatva* és rákiáltott:

— No, most megbalsz, a miért megölted a Szimot!

És le akarta szurni *Sztojanovicsot*, a ki azonban félreugrott a halálos szurás elől és segítségért kiáltott. Az utca népe összefutott s nagy nehezen lefogták a késsel hadonászó embert, a mig *Sztojanovics* elmenekült. Az azonban még ekkor is ezt kiabálta:

— Ugyis megöllek, akárhol talállak is! Ha megölted a Szimot, halj meg te is, kutyaf!

Palkovics Zsifkó volt ez a vérre szomjazó ember, a ki az olaszok módjára akarta megkísérteni a vendettát.

Mert a *Palkovics* Zsifkó sógora *Mihalovics* Szimo, csakugyan a *Stojanovics* Dusán keze által mult ki pár nappal ezelőtt.

Ugy történt ugyanis a véres eset, hogy *Stojanovics* Dusán egy korcsmában iddoggált,

VIII.

Az ut tiszta volt s meglehetősen sokáig szaladtam. Új csizmám minden pillanatban el-elcsuszott.

Az ut közepén egyszerre előttem termett Péjo, ugyanaz a nyugodt Péjo. Lehet, hogy előbb nem vettem észre, vagy más oldalról lépett az utra, de nekem úgy tűnt föl, mintha a földből nőtt volna.

Félénken álltam meg előtte s szemébe néztem.

— Hol van Danya? — kérdém fuldokolva.

Péjo csodálkozva tekintett rám.

— Melyik Danya?

— Hát a mi Danyánk! — kiáltottam mérgesen.

Péjo hátrarántotta fejét.

— Te talán jobban tudod, hová ment Danya — mondá gyorsan.

— Talán elment a tegnap lefoglalt holmiért — mert sehol sem talalom.

Ezt abban a reményben mondtam, hogy Péjo segítségemre lesz s hogy el fogjuk háritani azt, a mitől öntudatlanul is féltem. Bátorabbnak éreztem magamat, különösen midőn láttam, hogy Péjo is elkomorodik.

— Eredj haza — mondá nyugodtan Péjo — én majd megvárom Danyát.

Csodálkoztam, hogy mért tűz el. Nagyon komor volt s alsó ajka reszkett a haragtól.

— Menj! — kiáltott rám.

Féltem tőle, még sohasem láttam ilyennek és visszaindultam. De valami titkos őszön

a hol ott volt Mihákovics Szimo is. Ez már régen haragosa volt Stojanovicsnak s most bele is kötött s kézzel támadt rá. Stojanovics menekült előle. Ki a korcsmából; de Mihákovics az utcára is utána ment. És készt villogtatva üldözte az utcán keresztül az est sötétjében egész hazáig.

Sztojanovics már haza ért. Éppen be akart ugrani a kapun, mikor Mihákovics Simon utolérte.

Es el van veszve, ha a kapu mellett az udvarban a kezeügyébe nem akad egy kapa, mely oda volt támasztva a kapuhoz. Felkapta hát a kapát és asszal óriási ütést mért Mihákovics Szimo fejére, a ki éppen szurásra emelte a kezében villogó kést. Az ütéstől érve Mihákovics egy hang nélkül összeesett és elterült a földön, kiejtve kezéből a kést, melyet ő akarta ellenfele életét kioltani Stojanovics Dusan pedig becsapta a háza kapuját, be is zárta és elele meg volt mentve.

De Mihákovics Szimot hajnalban *vérbefagyva, holtan találták meg* Sztojanovics háza előtt. Ezt nyomban kérdőre vonták s ő be is ismerte, hogy önvédelemből ütötte le Mihákovicsot, hogy megmeneküljön a halálos készsúrás elől.

Nos hát ez a Mihákovics Szimo sógora volt Palkovics Zsifkónak, a ki mikor megtudta az esetet, *boszut esküdt* sógora haláláért. S halálra kereste Stojanovicsot s ezért akarta leszúrni, mikor legelőször találkozott vele az utcán.

De hát a gyilkossági terv nem sikerült. Palkovics Zsifkó hiába avatkozott bele a földi igazságszolgáltatás teendőibe; csak magának okozott vele bajt, mert letartóztattak, nehogy végrehajthassa mégis boszualló tervét és sógora halálát megboszulva, egy életet oltson ki annak életeért!

Napló 1901. január 5-én.

Naptár: szombat, jan. 5. — Róm. kath.: Teleszfor. — Prot.: Teleszfor. — Görög-kel. (dec. 23.) Teleszfor vértanu. Zsidó: Tebeth 14. — Nap két 7 óra 33 perckor; nyugszik 4 óra 7 perckor. — Hold két délután 5 óra 2 perckor; nyugszik 7 óra 25 perckor reggel. — Holdtölte 1 óra 14 perckor éjjel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hideg idő, fagy és délen csapadék várható. A megyei gazdasági egylet rendkívüli közgyűlése d. e. 11 órakor a megyeházán.

A kereskedőifjak táncal egybekötött hangversenye a Vigadóban este 8 órakor.

Iskolaszéki ülés d. u. 3 órakor a városházán. Színház: »Traviata«; opera.

mégis legyőzött s midőn kissé eltávolodtam tőle, egy kerítés mögé bujtam s a háta mögé kerültem. A kerítés tulsó oldalán egy hóval borított kőrákás volt s én ily buvóhelyre akadva, összezsugorodtam a kerítés mögött, bundamba burkolóztam s a sűrű kerítésen keresztül figyelemmel kísértem az uton áldogáló Péjót. Fel és alá járkált s az utra tekintett, homlokán és arcán nehéz belső küzdelem jelei mutatkoztak. Nem értettem mindezt s akaratlanul is reszkettem.

Nem tudom, milyen sokáig figyeltem eme különös helyzetben Péjora. Türelmetlenkedni kezdtem s már-már vissza akartam indulni, midőn Péjo hirtelen egy hófal mögé rejtőzött.

Kínéztem s a távolban Dunyát vettem észre. Szivem erősen dobogott. Dunya lassan, lehajtott fővel közeledett felénk. Fehér köténye tisztán ragyogott, keblére virágszál volt tűzve. Köröskörül hullámozott a hómező és Dunya e pillanatban úgy tűnt fel, mint az a mesebeli, aranyfű és gyöngygyel játszó tündér.

Dunya közelebb jött s egyszerre előtte termett Péjo. Öszerezent, remegett egy kissé s midőn felemelte fejét, arcát pir futotta el. Péjo sötét volt s Dunya is megállt.

— Hol voltál? — nyöszörgött fájdalomosan Péjo.

Dunya elhalványodott. Némán állt, mintha kővé vált volna. Futni akartam, mert kimondhatatlan félelem vett rajtam erőt, de mégis

— (Jogász-táncestély.) Folyó hó 12-én lesz, mint már hirt adtunk róla, a jogász-táncestély, melyet a pécsi jogliceum polgársága a Nemzeti Kaszinó termeiben rendez. Ezen estély — mely hivatva van pótolni a jogász-bált, igen fényesnek ígérkezik, mit a már szétküldött szecessziós kiviteli meghívók is indikálnak. A nagyszabású tánc-estélyt a jogász segélyző egylet javára rendezik s tekintve a nemes célt, bizonyára mindenki, aki teheti, pártfogolni fogja. Az estélyen a cs. és kir. 52. gyalogezred zenekara és Farkas Sándor bandája játszik. Belépő jegy személyenkint 5 korona, családjegy három személyre 12 korona. A jegyek az estély napján a rendezőség irodájában (Lyceum II. em) előre is válthatók. Felülfizetéseket a rendezőség köszönettel vesz és hirlapilag nyugtáz. Az estély kezdete kilenc órakor lesz. A kik meghívókra reflektálnak, forduljanak a táncestély elnökségéhez (Rihmer Oszkar joghallgató, Pécs.)

— (Az állami állatorvosok.)

Mikszik Ákos, törvényhatósági m. kir. állatorvos kérelmet intézett ma a vármegye alispánjához, melyben a törvényhatósági m. kir. állatorvosok csekély számára tekintettel, arra kéri az alispánt, hogy engedje meg országos vásárok alkalmával a járási m. kir. állatorvosoknak szakértők és felügyelőkül leendő alkalmazását.

— (Jelentés a vizről.) A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 4-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 690 kbm., az ellentartóban 250 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 763 köbméternek találtatott.

— (Befagyott közutak.) Mindenfelől halljuk a panaszt, hogy a közutak befagnak. Különösen a reggeli órákban tartatlan ez az állapot, mikor háziasszonyaink nem kapnak vizet. A vízvezeték a házban el van zárva; az utcában a közut be van fagyva; s azután meg az ut is fagyos s a cselédek a harmadik-negyedik utcából csak nagynehezen birnak reggelenkint vizet cipelni, onnan, a hol épen találnak. Ajánljuk a dolgot a mérnöki hivatal figyelmébe; mert ez a figyelmetlenség a közönséggel szemben már türelmetlen!

félttem, hogy elárulom magamat Péjo előtt s akkor elvesztem. Ott kellett maradnom, vissza fojtottam lélekzetemet s úgy néztem őket. — Mintha most is látnám Dunya gyengéd, gondteli arcát; nyugodt arcáról és kék szeméből remény és hit, önmegtágadás és fájdalom tükrözött vissza. Arcán keserű mosoly jelent meg s erről megismertem régi Dunycímat.

Péjo türelmetlenkedett s megfogta kabátját.

— Hallod Dunya, nézz egyenesen a szemembe! — kiált fel kétségbeesetten.

Aján újból megjelent az a keserű mosoly, reszketett s kebléből fájdalmas sóhaj tört ki. Felemelte halvány, szenvedésteli arcát s köny pergett szeméből.

És ekkor valami váratlan dolog történt.

Péjo teljesen megvadult. Megfogta Dunya kabátját, Dunya megbotlott s Péjo eltaszította magától a hóba. Dunya lábai előtt feküdt, mint az elgázolt féreg, felette pedig — legalább nekem úgy tetszett — ördögiessen mosolygott Péjo.

Dunya térdre emelkedett, égi tekintettel nézett Péjora és sirva kérde:

— Minek kinzasz?;

Ő megvetőleg tekintett rá, kiköpött előtte s elindult.

Láttam még, hogy Dunya arccal bukott a hóba, Péjo feketébbnek tűnt fel előttem, mint valaha s a kerítésre ugrottam.

Sietségemben, ijedelmemben megakadtam

— (A jogász-banda estélye.) Megvagasztalhatjuk azokat a pécsi szép lányokat, a kik azon szomorkodnak, hogy nem lesz jogász-bál az idén, csak egy jogász-táncestély. Ha nem is lesz jogász-bál, azért a jogász-táncestélyen kívül lesz ám még egy jogász-mulatság a farsangban! Még pedig a fiatal »jogász-banda« rendezi ezt s már most nagyban buzgólkodik a rendezőség az estély érdekében. Az estélyt hangverseny jelleggel rendezik februárban, természetesen táncal egybekötve. A hangversenyen nemcsak a jogász-banda fog szerepelni, hanem városunk művészi és társadalmi életének több közkedvelt tagja is. A műsor összeállítása most van folyamatban s a végleges megállapítás után ki fogják bocsájtani a meghívókat a pécsi szép lányok által bizonyára már eleve is érdeklődéssel várt estélyre.

— (Zsolnaygyári tűzoltók táncvigalma.) Zsolnay Vilmos gyárának önkéntes tűzoltósága január 12-én, szombaton a Scholz féle sörcsarnok összes helyiségeiben zártkörű táncvigalmat rendez. A zenét saját jól szervezett zenekara szolgáltatja. Belépti-dij: személyenkint 1 korona, előre váltva 80 fillér. Családjegy (3 személyre) 2 korona 40 fillér. Jegyek előre válthatók: Gyimóthy Gyula kereskedésében, özv. Tauszné dohánytözsdejében Király-u., Jakab Imre vendéglősnél (sörház) és a tűzoló-parancsnokságnál.

— (Új hid a Drávan.) Mint értesülünk, a Dolnji-Miholjácnál tervezett Dráva-hid tervei a D.-Miholjaci kir. járási hatóságnál közszemlére ki vannak téve. A folyó január hó 8-án tartandó helyszini tárgyalást Ehrenhöfer Aladár min. osztálytanácsos fogja vezetni.

— (Jóváhagyott alapszabály.) A tamási korcsolyázó-egylet alapszabályait a belügyminiszter a bemutatási záradékkal ellátta.

— (Járvány a vidéken.) Mint értesülünk, a siklósi járás Jakabfalva községében a roncsoló toroklob járványosan fellépett. A

a kerítésben, elcsuszam s homlokkal estem az uton fekvő kőrákásra . . .

Midőn magamhoz tértem, ágyamban találtam magamat; homlokom be volt kötve, atyám és anyám ült mellettem; eszembe jutott az egész dolog s mindenekelőtt azt kérdeztem, hogy ki hozott ide. Anyám azt felelte, hogy Péjo talált meg és hozott haza, atyám pedig azt tanácsolta, hogy ne mászkáljak mindenfelé s még azt is mondta, hogy holnap akart a városba vinni, mert kedvező hírt kapott — s most bűnhődnöm kell csinálanságomért. Megígértem, hogy nem fogok többé kerítéseken mászkálni s egészen meg voltam magammal elégedve, mert nem tudták meg, mi történt; aztán anyám ölebe dültem és sirtam, mintha boldogságomat sirattam volna.

Atyám később elvitt a városba s nem láttam többé sem Dunyát, sem Péjót. Csak annyit tudtam meg, hogy Péjo otthagya pörét s Boszniába »kutyagolt«.

És még most is él az elásott harangról szóló mese. Még most is keresik azt a leányt, a ki megfogja találni a kincset és megszabadítja a császár leányát. Csakhogy azt mondják, hogy a harang még egy hüvelykkel sülyedt lejjebb, koronáját hó borítja, körülötte pedig tompán süvölt a szél.

járvány tovatérésének megállítására megtették a szükséges intézkedéseket.

— **(A »Szigetvár« elkészült.)** Mult évi november 20-án Pólában vízrebocsátották a *Szigetvár* nevű új hadhajót. Most pedig már befejezték a hajó felszerelését és a mult év utolsó napjaiban a *Szigetvár* hajót átadták rendeltetésének. Az új hajó legközelebb egy egész esztendei utra indul Dél-Amerikába, nevezetesen Mexikóba és az északamerikai Egyesült Államok kikötőibe. Onnét Anglia, Dánia, Svéd- és Norvégországok, Oroszország, Németország, Franciaország és Spanyolország kikötőibe látogat el. A mexikói utnak az a célja, hogy kereskedelmi és más összeköttetéseket szerezzenek, mivel 1867 óta, mikor Miksa császárt kivégezték, mindenféle összeköttetés megszakadt monarchiánk és Mexikó között.

— **(Ne menjünk Transzválba.)** A közös külügyminiszter értesítette a hatóságokat, hogy tartsák vissza a népet a Dél-Afrikába való kivándorlástól, mert a háború folytán bezárult bányaművek és egyéb ipartelepek ez időszereint senkit sem foglalkoztatnak és így a kivándorlók a biztos nyomornak néznének elébe.

— **(Koszorúcska)** Tegnap este tartotta *Hercenberger* bácsi a délutáni tanfolyam részére a Vigadóban a második nyilvános táncpróbát. A koszorúcska kitűnően sikerült. A délutáni kottéria minden egyes tagja megjelent úgy szólván s azonkívül igen sok vendég is. Az estélyen kitűnő hangulat uralkodott.

— **(Az első ülés.)** A városi iskolaszék, melynek december 31-én tartott ülése

volt az utolsó bizottsági ülés a városházán a mult évben, ez évben meg elsőnek tartja ülését a többi bizottságok között holnap (szombaton) délután 3 órakor. Ez ülésen történik meg az iskolaszék megalakulása is.

— **(A hó meg a vasut.)** Az a fehér takaró, melyet a jó Isten apró hópihék képében raborított néhány napja a téli álnát alvó természetre, nem csekély örömet okozott a szánkázó gyermekeknek, kik most egyebet sem csinálnak, mint naphosszat csuszkálnak a fagyos havon. Hanem a mily örömet okozott ez a hótakaró a gyermekeknek, annyi galibát csinál a vasutasoknak, meg az utazó publikumnak. Mint értesülünk, a m. kir. államvasutak Szeged — Szabadka — Gombos — Eszék — Pécs utvonalan, oly erős havazások voltak, hogy a vonatok tegnap Gombostól hókevel közlekedtek s valószínűleg ez a havazás okozta azt, hogy a tegnap este Eszékéről jövő vonat is késéssel érkezett Pécsre. Bár a fővárosból is erősebb havazás híre érkezik, a budapesti utvonalon eddig még nem történt fennakadás a közlekedésben.

— **(Tűzet okozó suhancok.)** A garéiak nem csekély rémületére, tegnap este a község határában hirtelen hatalmas lángszlopok törtek ég felé s haragos vörösre festették a láthatárt. Olyan volt ez a tűz a havas, csillogó tehér éjszakában, mintha valamely szomszéd község borult volna lángba. A község lakosai értesítették az esetről a községi előljáróságot s aztán siettek utána nézni a tűz helyének. Szerencsére nem volt komoly veszedelem, csupán egy nagyobb szénarakás égett a község határában, melyet alkalmasint a téli idénynek »rajta lakott« név alatt ismeretes páriái gyújtottak fel melegedés céljából.

— **(Új joggyakornokok.)** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke *Hainess* Elemér, pécsi lakos, végzett joghallgatót díjtalan joggyakor-

nokká, — *Óhlang* Károly szigetvári lakos, végzett joghallgatót, kitől lapunk olvasói több lendületes dalt olvashattak már lapunkban *Szigeti* Károly névaláírással, díjas joggyakornokká nevezte ki a tábla kerületébe.

— **(A munkás betegségélyzőpénztárak.)** Mint már említettük, folyó ezerkilencszázegyedik évi január hó elsején életbe lépett a munkásbetegségélyző pénztárakat szabályozó törvény, mely most kétségtelenül igen sok munkát ad az illetékes hatóságoknak, annál is inkább, mert a törvény végrehajtásához szükséges utasításokat és nyomtatványokat a felsőbb hatóságok — régi szokásukhoz híven — most is elkésve küldötték le. Mint értesülünk, Baranyavármegye központi járásának főszolgabírói hivatala ma küldötte szét az új törvény végrehajtásához szükséges nyomtatványokat és utasításokat a községi előljáróságok és körjegyzőkhöz, kiknek most lesz mivel szórakozniuk, míg magukéva teszik a néhány száz paragrafusos törvényt.

— **(Öngyilkosjelölt szobaleány.)** Szegény leány volt, de csinos s miután nem akart a két kezük munkája után élő szüleinek terhére lenni, hát bejött a városba szolgálni. Először csak »pesztra« volt, olyan gyerekek mellé való csitri cseléd, akit senki sem vesz észre, de aztán, hogy szobalánynya cseperedett s szépen vasalt, hófehér fodros kötényt kötött, akkor észrevették, sőt annyira észrevettek, hogy az a figyelem, a melylyel egy városi urfi viseltetett iránta, szinte elvette a szép szobacica esztét. A leány valahogy beleszeretett abba a finom urfiba, mélyen, halálosan, pedig az urfi, amint leszedte a nyíló bimbó porzójáról a himport, odább állt, mint a jólakott

értök idődet s talán föláldoznád érettök vagyonodat, sőt életedet is. Oh, mennyire szeretlek, becsüllek én téged, édes Jakabom!

— Berta!

— Hadd beszéljem ki magamat. Mind e fölindulás engem idegessé tesz . . . El kell mondanom mindent. Oh, Gontais ur nagyon boldog, hogy ily védőre talált benned . . . Ha kissé késel, ügye veszve van . . . Pedig tudod-e, már csaknem nehezteltem rád, hogy egyedül engedted minket hazatérni? Lásd, te jobb vagy, mint én. De mily váratlan fordulat következett be Sorel ur meggyőzésében? Ha erre gondolok, csodálat tölti el lelkemet. Bármennyire hatalmadban álljon is az ékesszólás, ez, azt hiszem, egyedül nem lett volna elég. Avagy bizonyítékot szerezted?

— Oly bizonyítékkal rendelkeztem, mely semmi kétséget nem hagy fön; ama bizonyítékok egyikével, mely él és beszél, ezt kiáltva: »Ime a bűnös! . . . Én magam voltam a bűnös!«

— A bűnös?!

— Nem Gontais ur ölte meg Klára grófnét . . . hanem más valaki.

— Más valaki?

A gróf meglátta nejének a kezét s merőn nézve rá, így szólt:

— Ez a valaki én voltam!

— Te?!

— Ugy-e, nem akarod elhinni? . . . Azt mondod, én csak hazudozom s áltatlak téged . . . Oh nem! Fáj-

A gróf nagyon el volt fogódva s nem csekély erőlködésbe került, hogy nyugodtságát megőrizze.

— Ez uram — szólt aztán — azonban mióta itt a vizsgálatot megtartották, a kastély e részébe senki sem lépett többé . . . Különbén ezt ön is tudja s régóta tapasztalhatta, hogy e terem és az ezzel szomszédos szobák lakatlanul álltak . . . Az én rendeletemből gondosan elzárták, úgy szólván bepecsételték e lakosztályt. Megkérdezheti ön a cselédeket, kik mindnyájan régóta szolgálnak s ugyanazt fogják állítani, a mit én.

— Akkor tehát ez az a szoba, melyen önnek keresztül kellett mennie, midőn Gontais urat fölkeresni akarta, a mikor a grófnéval találkozott?

— Ez. Én innen jöttem s ez oldal felé tartottam . . . midőn ez az ajtó megnyílt . . . és a grófné felém közeledett.

— S a jelenet színhelye? . . . Bocsánat, mind e részletekre szükségem van.

— Értem én azt . . . A jelenet itt folyt le, emez asztal közelében, mely minket egymástól elválasztott.

— Jól van! . . . Várja e ön a grófnét?

— Várom. Ön előtt kértem őt, hogy jöjjön ide. Én csupán ama szolgálval beszéltem, a ki előttünk lépdelt, mint ön is jól tudja s nemde szavaimat is hallotta?

— Tökéletesen.

— Azt is beismeri ön, ugy-e, hogy én egyetlenegy sort sem írhattam senkinek, mióta vallomást tettem?

— Beismerem.

— E szerint, ha a grófné, általam értesülve a bűn felől, melyet elkövettem, megbotránkozása által igazolni

pille. Így esett aztán meg, hogy *Kursweil* Teréz németfüröghi illetőségű cselédleány tegnap szülői lakásán marólugot ivott. Szerencsére azonban idején észrevették, ellenszert adtak neki s sikerült megmenteni a haláltól azt a himporvesztett mezei virágot.

— **(Pályázat.)** A kaposvári járás-bíróságnál egy albirói állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökénél.

— **(A ki fél a sötétségtől)** Azt mondják, hogy a szem a lélek tükre. Csoda-e hát akkor az, ha elborul a lélek, a mikor eltörik a tükör, mikor fátyol borul a szemekre, sűrű, fekete fátyol, mely egyszerre elolt minden világosságot, elrabolja a napfényt is a szem elől. S ettől az ijesztő, soha el nem muló sötétségtől rémült meg a napokban egy már öszbecsavarodott öreg ember, ki inkább a halált választotta, sem hogy arra legyen kárhoztatva, hogy élve többé ne láthassa a ragyogó napfényt. *Kalmár* István, ötvennyolc éves herendi gazdálkodó embert tegnap délelőtt házának padlásán felakasztva, holtan találták meg. Az öreg ember már huzamosabb idő óta veszedelmes szembajban szenvedett s e fölötti elkeseredésében akasztotta fel magát. Szóval félt a sötétségtől.

— **(Korcsolyázók öröme.)** Végre meghozta a tél nemcsak a havat, de a jeget is. Ennek pedig elsősorban a korcsolya-sport hívei örülnek, a kik mártól kezdve nagy buzgalommal gyakorolják a korcsolyázás testedző sportját a pécsi korcsolya-egylet pályáján, mely már nyitva van. S ha a jelek nem csalnak, az idén állandó marad a hideg s a korcsolya-sport hívei kedvükre kikorcsolyáztatják magukat a — jégen.

— **(Halálozás.)** Özv. *Winter* Mátyásné szül. *Wesztermayer* Mária ma reggel hat órákor életének 70 ik évében meghalt. Temetése vasárnap f. hó 6 án d. u. 3 órákor lesz a Mór-utca 11. számú gyászházból a budai-külvárosi temetőbe. A gyászmisést hétfőn január 7-én reggeli 9 órákor tartják az elhunyt lelkiüdvéért a belvárosi plébánia templomban. Az elhunyt férje ezelőtt hat hónappal halt meg, kit özvegye most követett a sírba.

— **(A gyermekek réme.)** Az a fekete szárnyu gyermekrem, mely jég hideg kezeivel sorra fojtogatja az ártatlan kisdedeket, most, a téli idény beálltával újra sorra szedi áldozatait a falusi fehér házikók tarkára festett bölcseiből. — A torokgyík — mint értesülünk — legujabban *Somogy* községben lépett fel, hol nagyobb mennyiségű megbetegedések történtek. Remélhető azonban, hogy a már megtett széleskörű óvintézkedések folytán a járvány tovaterjedésének mihamarább gátat vetnek.

— **(Tizennégy éves menyasszony.)** Sok helyen, különösen a falvakban alig cseperedik fel a leányzó, máris pártá alá kerül. Ez a szokás uralkodik Mőzsön is, a hol már tizennégy éves korukban férjhez mennek a leányok. *Éber* Ágnes, mőzsi polgárleány is csak tizennégy éves s az orvos mégis megengedte, hogy férjhez mehessen *Katzenberger* János legényhez. A lakodalom még az idei farsang alatt meg fog történni.

— **(Agyonverték)** Karácsony hétfében leégett Kadarkuton *Kovács* (Bunkó) János istállója. Az üszkök közt összeperzselődve megtalálták *Kovács* hulláját, melyen kétsége-

len jeleit találták, hogy előbb agyonverték, aztán gyújtották rá az istállót. A kaposvári kir. törvényszék vizsgálóbírája a hullát hivatalosan felboncoltatta s a boncolás a gyilkosság gyanuját megerősítette. A birói vizsgálat folyamatban van; a bíróság gyanuja egy szolgaleány felé irányul, kit *Kovács* Bunkó János nem rég örökre fogadott s ingatlanai tulajdonjogát ráiratta.

— **(A rabkenyér.)** Az ember valóban nem is hinné, hogy a fekete s keserű rabkenyér mily művészi, filigrán dolgok készítésére alkalmas — a rabok kezében. Bár a váci fegyintézet rabjai a maguk keserű kenyereiből készített munkákkal már igen szép eredményeket értek el, mégis mondhatni, hogy remekebb kivitelű dolgokat alig produkáltak még ebből a szobrászati munkákra nem igen alkalmas anyagból, mint a milyeneket most a Percel-utcában levő *Löwy*-féle palotában elhelyezett s *Tuzár* Ágoston tulajdonát képező trükiállítás automata és photoplastikumban látni lehet. A kiállított s rabkenyérből készített műtárgyak közül úgy precíz kivitel, mint kiállítás dolgában határozott elismerő dicséretet érdemel a *Deák*-mauzoleum, *Ó Felsége* kitűnően sikerült mellszobra, egy remek s ötszáznál több virágból alkotott óriási virágcsokor. Igen szép egy körülbelül ötven alakból álló valóságos szobormű, mely *Munkácsy* Mihály *Krisztus* Pilátus előtt. című képének hű domborutánczata. Azonkívül felemlítést érdemel még egy szintén rabkenyérből készített varrógép, melynek minden egyes alkatrésze megfelel hiven a vasból készített varrógépek alkatrészeinek. S ha tekintetbe vesszük, hogy mindezt minden alapképzettség nélkül egy ötévi fogházra ítelt szabósegéd, egy törött tollal, melyet formázásra használt és két közönséges csontdarabbal a rabok szomorú élel-

fogja, hogy e bűn felől semmi tudomása sincs: őszintének tekinti ön eme megbotránczozását s megelégszik-e ön az ekkép adott bizonyítékkal?

— Nem én kívánom e bizonyítékot; mások kívánják azt; az a bíróság, mely ez ügy vizsgálatával lesz megbizva.

— De ön meg van győződve, uram . . .

— Szeretem hinni, hogy osztozni fognak eme meggyőződésben.

— Nem is óhajtok ennél többet. Készen vagyok.

Saviése *Móric* közeledett a grófhhoz:

— Lesz-e önnek ereje, bátorsága mindent bevallani a grófné előtt?

— Mindenesetre. Hogy ő igazolva lehessen, szükséges, hogy engem átkozzon és megvessen. Legyen nyugodt, az igazolás tökéletes lesz.

— E szerint nem marad egyéb hátra — szól *Móric* — mint az, hogy én és *Gontais* ur távozzunk.

— Nem, nem! *Sorel* ur megengedi az én kéresemre, hogy önök itt maradjanak . . . azt akarom, hogy önök is teljesen meggyőződjenek. Lépjenek be a mellékszobába, honnan mindent hallhatnak.

Sorel ur néhány szót váltott *Gontais* Pállal és *Saviése* *Móric*cal, aztán mind a hárman bementek a gróf által kijelölt szobába.

II.

— Mennyire megvet ő majd engem — gondolta a gróf, midőn egyedül maradt. — De ennek meg kell lenni. Épp ezt óhajtom! Az ő megvetését. S ha végre nem

leszek rá nézve egyéb, mint iszonyatot ébresztő tárgy, meg kell művemmel elégednem, mert elértem célomat.

A grófné fölindultan lépett be s férje karjai közé vetette magát.

— *Jakab!* . . . Oh, hát csakugyan te voltál az? Nem akartam elhinni . . . Vártalak az uton . . . Merről jöttél? . . . Oh, mennyire nyugtalankodtam! Oh, mily éjtől mentettél engem meg! . . . De miért jöttél ide, a helyett, hogy először is engem kerestél volna fel? . . . S épp e lakosztályba, hová nem lépett be senki s mely a te rendeletedből folyvást zárva volt?

— Mindjárt megmagyarázom én ezt neked. *Jer!*

Ezt mondva, oda vonta nejét amaz ajtó közelébe, a mely mögött a tanuk rejtőzködtek. A grófné minden ellenkezés nélkül engedte ezt, miközben így szólt:

— De ugy-e, kedves *Jakabom*, ez a szerencsétlen ügy már be van végezve? Gontaist ugy-e elítélték?

— Ó szabad.

— Szabad?

— Ugy van. *Gontais* urat fölmentették.

— A te közbenjárásod által. Ugyan beszéld el ezt nekem . . . Tudod, mily kíváncsi vagyok . . . Tehát tévedés volt a dologban? Mily derek, hogy te azt el tudtad oszlatni. Jól ismerlek; ha te *Gontais* urnak segítségére nem lehetsz, lelki furdalást érzel vala.

— Ugy van, lelki furdalást . . . igazad van.

— Hiszen oly jó, oly nemes is vagy te! Közeledben a szenvedést nem nézheted közönbösen. A szerencsétlenség fölláztat téged, mint valamely méltatlanság s te mindig a szerencsétlenek pártján állsz . . . Föláldozod

miszeréből készítette, úgy méltán ajánlhatjuk közönségünknek megtekintésül ezt a rabkényérből készült tárgyak műkiállítását, mely nálunk csak hétfőig lesz látható.

— (Szerencsétlenség az erdőben.) A napokban nagy szerencsétlenség érte Takler József szegzardi lakost, a volt bíró fiát, a kinek az erdőben a kivágott főtörzs a lábára esett és azt eltörte.

— (Sziiveszter estély Nyomjan.) A »nyomjai« hath. olvasó és ifjúsági egyesület sziveszter estélyén műkedvelői előadással egybekötött estélyt rendezett. Színre került két darab, mely darabok közül az utolsó igen nagy hatást ért el. A közreműködők oly precize adták szerepeiket, mintha mindig a deszkákon voltak volna. Kacagtak is eleget az előadás alatt. Hogy az előadás ilyen jól sikerült, Reisz András tanító fáradságának és buzgóságának köszönhető.

— (A pincék fosztogatója.) A felsőireghi csendőrség jó fogást tett a minap. A községben és környékén napirenden voltak mostanában a pincebetörések. Most aztán elfogták a betörőt Matiss János, bábonyi illetőségű csavargó személyében, ki ellen nem kevesebb, mint egy híján husz pincebetörés derült ki. Az elfogott pincebetörőt átadták a bíróságnak s azóta azon a vidéken nem is történnek már ilyenmű bűnesetek.

— (Az utolsó menedék.) A legbizelgőbb s egyuttal a legnagyobb csodálatot keltő levél, aminőt ez életben csak láttam, érkezett épen most hozzám Griffond Pál urtól Chaux de Fonds-ból (Canton Neuchatel, Svájc), amely a Pink-labdacsok használata által elért gyógyulásának elbeszélését tartalmazza, mint olyat, amely a 66 éves életkorban tökéletesebb már nem lehet. Örvendünk, hogy ezen levél nyilvánosságra hozatalával bebizonyíthatjuk, hogy dacára az előrehaladott életkornak s a legmegrendültebb egészségnek, a gyógyulás reményében kell bizni. Mindenkinek hasznára közöljük ezen levelet.

»Influenzám volt a legnagyobb mértékben, írja Griffond ur. Nagy fájdalmakat kellett

különösen lábaimban szenvednem s a jobb lábam néha teljesen béma volt, úgy, hogy mankó segítségével nélkül egy lépést sem tudtam

tenni. Továbbá nagy szorongást éreztem a mellemben s a nagy hideg dacára az ablakot nyitva kellett hagynom, hogy lélegzetet vehessek. Ezáltal végre a vérszegénység legmagasabb fokára jujottam, amidőn szerencsére utolsó mendékül azon gondolatra jöttem, hogy a Pink-labdacsokat használjam. Az eredmény leírhatatlan volt. Már néhány nap mulva ismét könnyű táplálékot vehettem magamhoz és lassan-lassan olyan étvágyam támadt, amilyen már hetek óta nem volt. Gyógyulásom most már hetek óta teljes és én ismét úgy gyaloglok, mint 30 éves koromban. Minden ismerősöm, akiknek a labdacsokat ajánlom, azt mondja, hogy ismét fiatal kinézésem van. Sőt az arcom és ajkam is piros.

A pink-labdacsok kitűnőek kimerültség, sápkór, idegbaj, gyermekek gyengesége s az öregek kimerültsége ellen. Erősítő hatást gyakorolnak nehéz betegségek influenza következményeinél.

Kaphatók minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi főraktárban: Török József gyógyszerárban Budapest, Király-utca 12. sz., dobozonként 1 frt 75 krért vagy 6 doboz 9 frtért.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ JÖVŐ HETI MŰSORA.

Vasárnap, jan. 6-án délután: *Madarász*;
este: *Kis szökevény*.
Hétfő, jan. 7-én: *Viola*.
Kedd, jan. 8-án: *Citerás*.
Szerda, jan. 9-én: *Kis szökevény*.
Csütörtök, jan. 10-én: *Hamlet*.
Péntek, jan. 11-én: *Gyurkovics leányok*.
Szombat, jan. 12-én: *Othello*.

Folyószám 95. Idénybérlet 95. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombaton, január 5-én:

Triviata.

Verdi nagy operája.

Személyek:

Valere Violetta	Csurgay Adél
Bervoiksz Flóra	Szekula Sárka
Anina	Szirmay Olga
Germond Alfréd	Kozma István
Germond György	Mezey Andor
Caston	Delli Lajos

Holnap, vasárnap, január 6-án:

Délután 3 órakor fél helyárrakkal.

Madarász.

Operette.

Este félnyolc órakor rendes helyárrakkal.

Kis szökevény.

Operette 3 felvonásban.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei.

1901. január 4. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 770.2 mm. —
Hőmérsék = — 10.4 °C.
> maximuma: — 7.5 °C }
> minimuma: — 11.0 °C } tegnap.

Páranomás: 1.5 mm.
Relatív nedvesség: 74.
Felhőzet: ☉ —
Szélirány s erő: NE. 1. —
Csapadék 24 órai: 0.4 mm. *
Hó 4 cm.
Hideg, derült, száraz idő várható.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

Pécs, 1901. jan. 4.

Timotheusz az ötödik felvonásban.

Nádassy József szintársulati művezető ajtaján kopognak.

— Szabad!

Szintársulatunk kedves művezetője mindenkit szívesen lát, feltéve, ha nem rémdramáiról! Most az egyszer azonban hasonló minőségű ifju sas szállt, azaz lépett a szobába.

— X. Y hetedik gimnáziumi tanuló vagyok, a karácsonyi vakációban egy négyfelvonásos drámát írtam, bátor vagyok benyújtani, címe: *A plutokrata*

— Helyes. Köszönöm. Tessék holnap délután érte jönni.

— Érte jönni? — kérdé megbotránkozva az ifju költő. — Hát nem fogadják el? A művezető azonnal észrevette, hogy elszólta magát s kijavítja:

— A bírálatért.

— Igenis kérem, magamat ajánlom.

Ma délután ismét betoppan a fiatal drámáiró. A művezető, aki találomra a második felvonás, harminchetedik jeleneténél csapta fel tegnap a vaskos kötetet, így szól:

— Olvastam a művét. Jó dolog, csak az nem tetszik nekem, hogy *Timotheus*, a hős, már a második felvonásban öngyilkos lesz.

— Kérem, — válaszol azonnal a szerző — a harmadikban feltámad, mert amint tetszik tudni, csak tetszhalott volt, csak a negyedikben halt meg igazán.

A művezető hosszú arcot vág s szánakozva rázza fejét:

— *Timotheus* nem érdemi meg a halált. Nem adhatom elő a darabot.

A gimnázista elszomorodik s e látható mély szomorúság annyira megindítja a jószívű művezetőt, hogy megszanja a boldogtalan szerzőt.

— Tudja mit, írjon még egy felvonást és az ötödikben támassza fel újra *Timotheust*! Az ifju sas arca felderül, hóna alá kapja drámáját, haza rohan s az íróasztalhoz ül.

Most készül az ötödik felvonás, amelyben *Timotheus* újra feltámad. A jószívű művezető pedig huszonnégy óráig nyugodtan vezeti a pécsi színház ügyeit-bajait.

Hja, egy drámáirót nem oly könnyű ki-vegezeni, pláne, ha már hetedik gimnáziumba jár.

○ A kis szökevény. A második előadás tán jobbnak mondható az elsőnél, minden esetre kerekdedebb volt az előadás. Különösen *Delliről* óhajunk megemlékezni ez alkalommal, a ki szerepét eleganciával s ambícióval játszotta meg, eddig mind a két előadáson s enekszámát — bár hangja vajmi kevés van — elég jól adta elő. Vele teljesen meg lehetünk elégedve. Törekvése s lelkiismeretessége idén meghozzák neki a megérdemelt sikereket.

○ Vendégszereplés. A jövő héten kezdi *Molnár László*, a Magyar színház jeles művésze, három napi vendégszereplését. Csütörtökön lép fel nálunk először *Hamletben*, pénteken a *Gyurkovics leányokban* fogjuk látni s szombaton *Othelloban* fog tőlünk elbucszni.

Törvénykezés.

§ Kimutatás a pécsi kir. törvényszék mint polgári felelbeszési bíróságnál 1900 év január 1-től december 31-ik napjáig érkezett felelbeszés, felülvizsgálat és felfolyamodásokról: *Felelbeszés*: Mult évről folyamatban maradt 201; folyó évben érkezett 524. Összesen 725. Ebből elintéztetett 500; folyamatban maradt 225. *Felülvizsgálat*: Mult évről folyamatban maradt 9; folyó évben érkezett 154. Összesen 163. Ebből elintéztetett 155; folyamatban maradt 8. *Felfolyamodás*: Mult évről folyamatban maradt 3; folyó évben érkezett 44. Összesen 47. Ebből elintéztetett 46; folyamatban maradt 1 drb.

TÁVIRATOK.

— A király részvéte. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király rendkívüli melegangu táviratot küldött gról *Széchenyi* Gyula miniszternek, neje elhunytá alkalmából. A miniszter ma Abbáziába utazott neje holttestéhez.

— Sinnyei József gyásza. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Sinnyei* József, kir. tanácsos, muzeumi ör neje született *Gáncs* Klementina, ma éjjel Budapestén meghalt.

— Don Carlos fia nagybeteg. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Don Carlos* spanyol trónkövetelő

fia, *Jaime* herceg halálos betegen fekszik a nagaszikii kórházban Tokióban.

— **A Falk-féle ujévi beszédről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Apponyi* Albert grótot, ki tegnap óta Budapesten időzik, számos képviselő kereste föl lakásán. Remélhető, hogy a *Falk* Miksa ujévi köszöntőjéből támadt incidens békésen elintéztetik. A néppártiak részéről ez ügyben *Rakovszky* István a képviselőházban interpellálni készül. *Falk* Miksa ma ismételtén kijelentette, hogy a volt nemzetpártiakat sérteni nem akarta.

— **Pauli Rikárd halálához.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnap Budapesten elhunyt *Pauli Rikárdot* ma ravatalozták fel s holnap temetik el. Eddig számos részvételtávirat érkezett az elhunyt operaénekes vejéhez, *Hentaller* Lajos orsz. képviselőhöz. Az Operaház és a budapesti zeneakadémia gyönyörű koszorukat helyezte el a ravatalra.

— **Kitüntetett tanárok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi Akadémia *Lócy* Lajos és *Istvánffy* Géza, budapesti tanárokat természettudományi munkáikért kitüntette.

— **Hófuvások Ausztriában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata. Bécsből távirják, hogy egész Ausztriában a hófuvások miatt a vonatok nagy késéssel közlekednek.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Jó karban levő

két üléses zárt kocsi

(Batár)

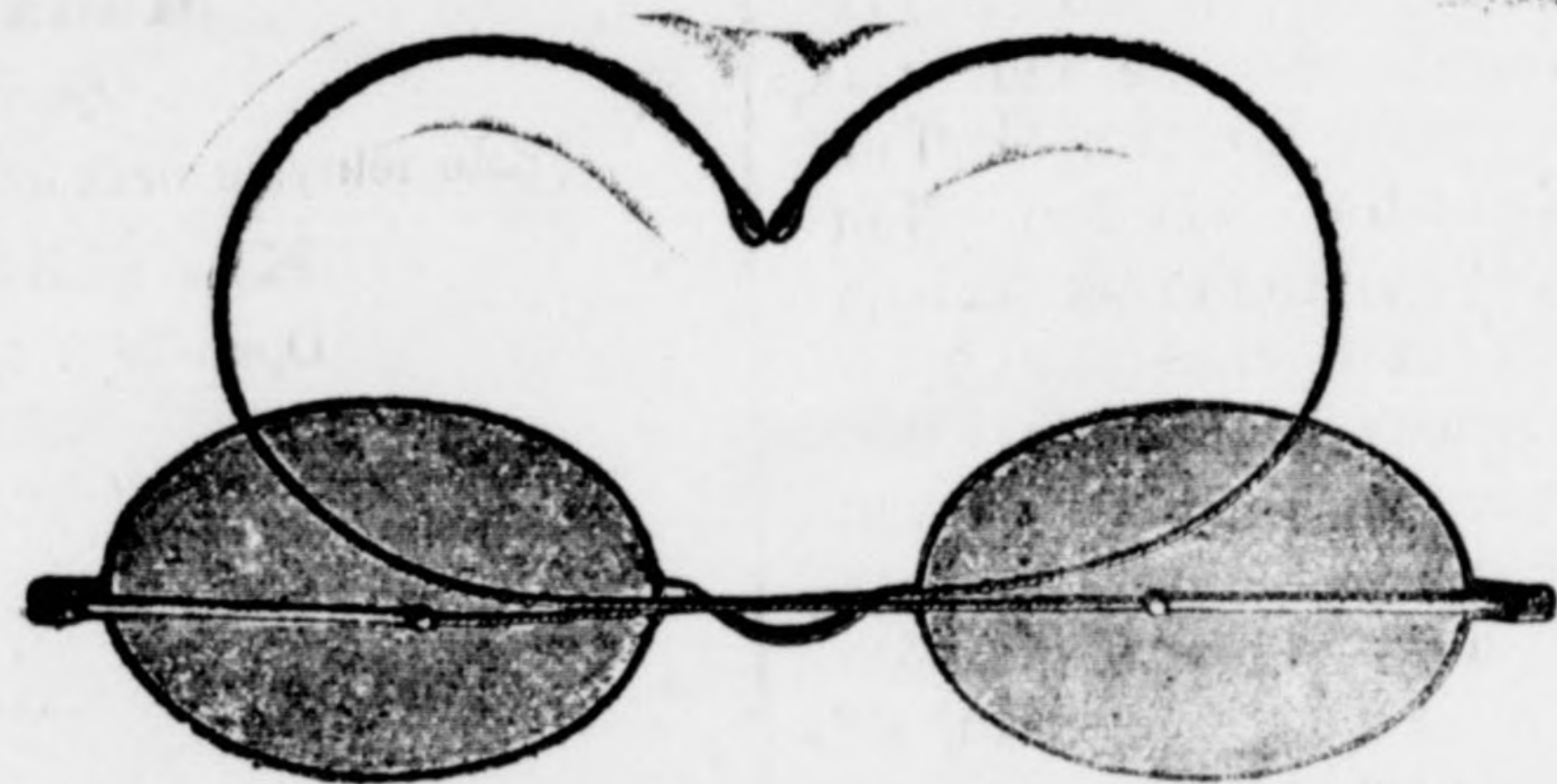
250 koronáért eladó.

Bővebb értesítés Siklói-országot 43. szám alatt nyerhető.

Csak **40** fillérért már
1901 Január hó 12-én

10.000 kor.
1000, 500, stb. stb.

ÖSSZESEN **1311** NYEREMÉNY NYERHETŐ,
a **DIÁK-OTTHON** SORSJÁTÉKBAN
SORSJEGYEK MINDENÜTT KAPHATÓK.

A szemüveg, vagy orrszorító viselőkre
nézve nagyon fontos!

Folyó évi december 1-től leszállított árak mellett.
1 szemüveg vagy orrszorító 1 frt.
1 „ „ „ Hegyi jegec-üveggel 3 „

Schönwald Imréné
Pécsett, Király-utca Hattyu-épület.

Mindennemű javítások a leggyorsabban és olcsó áron eszközöltetnek.

Pécs város és vidéke gazdaasszonyainak

a kellő helyen való takarékosága valódi művészet, állítja

KÖSZL JÁNOSNÉ kereskedő-cég

PÉCSETT, (Irgalmasok utcája 24. sz.) a „fehér kakas“-hoz.

Ezen cég ajánl **igen olcsón**, míg a készlet tart:

1 kg. kávé nyersen	1 frt 12 krért
1 „ „ „ Ma-	
nilla minőség, Cuba	
és Ceylon csak	— 1 „ 36 „
1 kg. gyöngykávé	— 1 „ 50 „
1 „ Cubakávé finom	1 „ 60 „
1 „ „ „ legfin.	1 „ 80 „
1 „ Mocca „ arabiai	1 „ 80 „
1 „ Arany Jáva kávé	1 „ 80 „
1 „ legf. pörkölt	„ 1 „ 50 „

Pécs város és környékének közönsége hogy tudja meg, hogy mily olcsó és jó kávé árul Köszl, ha nem hirdeti?

A szesz és pálinka árának nagy adója dacára, míg a készlet tart, minden versenyen felül, eddig még nem létező árakon ajánl:
1 liter jó rumot — — — — 50 krért.
1 „ finom és igen erős, zamatos rumot theához — — — — 90 „
1 palack *Tipp-Topp* nevű rumot, mely minden versenyen felül áll, 0,35 literes 50 kr., 0,7 literes 1 frt. **Egyedüli elárúsítás a »fehér kakas«-nál.**

1 liter legfinomabb **jamalkai rum** — 2 frt.
Cognac — 0,35 liter 55 kr., 0,7 liter 1 frt.
Thea, finom, 10 deka csak — — 40 kr.
Legfinomabb **orosz karaván thea**
10 deka — — — — — 80 kr.
Cukor, leipnik—lundenburgi, — 1 kg. 44 kr.
„ „ „ kocka 1 „ 46 kr.
Porcukor, saját őrlés 1 kg. — — 48 kr.
Liszt 00, kilója csak — — — 14 kr.

1 kg. padló-lakk, 2 óra alatt tökéletesen szárad, nincs szaga, a legjobb s legszebb áru csak 80 kr.

Továbbá **mindenféle fűszer-áru a legjobb minőségben és a legolcsóbb áron** szerezhető itt be.

Szives pártfogást kér,

teljes tisztelettel

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan elküldetnek.

Köszl Jánosné.